

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION EXTRAORDINAIRE 1991-1992 (*)

12 FÉVRIER 1992

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 12, dernier alinéa
de la loi du 15 décembre 1980 sur
l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement
des étrangers**

**(Déposée par M. Simons,
Mme Vogels et Mme Onkelinx)**

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'ancien article 26 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers obligeait le ministre de la Justice à prendre, dans les trois mois, sa décision sur le droit de séjour des étrangers venus en Belgique sur base du regroupement familial, faute de quoi à l'issue de ce délai l'administration communale, à laquelle l'étranger avait demandé l'inscription, devait délivrer le certificat d'inscription au registre des étrangers.

Cette disposition a été annulée par l'arrêt du Conseil d'Etat n° 23 716. La lecture de cet arrêt permet de se rendre compte qu'aucun nouvel arrêté ne pourrait restaurer l'ancienne règle. Seule une modification de la loi du 15 décembre 1980 peut aboutir à ce résultat. Pour le Conseil d'Etat, le législateur a nécessairement entendu que cet accord fasse l'objet d'une décision,

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992 (*)

12 FEBRUARI 1992

WETSVOORSTEL

**houdende wijziging van artikel 12,
laatste lid, van de wet van
15 december 1980 betreffende de
toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen**

**(Ingediend door de heer Simons,
Mevr. Vogels en Mevr. Onkelinx)**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Krachtens het oude artikel 26 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen was de Minister van Justitie verplicht binnen drie maanden een beslissing te nemen inzake het recht op verblijf van vreemdelingen die naar België gekomen waren in het kader van gezinshereniging. Zo niet, dan moest het gemeentebestuur waaraan de vreemdeling de inschrijving gevraagd had, bij het verstrijken van die termijn een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister afgeven.

Deze bepaling werd vernietigd door het arrest n° 23 716 van de Raad van State. Lezing van dit arrest maakt duidelijk dat de oude regel niet opnieuw ingevoerd kan worden door een nieuw koninklijk besluit. Dit kan slechts gebeuren door een wijziging van de wet van 15 december 1980. Voor de Raad van State staat het vast dat het de bedoeling van de wetgever is

(*) Première session de la législature n° 48.

(*) Eerste zitting van de legislatuur n° 48.

celle-ci ne pouvant être qu'expresse. Il n'appartenait donc pas au Roi, chargé d'exécuter la loi, de décider que cet accord et cette décision puissent résulter implicitement de l'écoulement d'un délai.

La loi doit être modifiée, étant donné que les conséquences pour les détenteurs de la seule attestation délivrée par la commune (l'annexe 15bis) sont grandes. Différents services élémentaires ne peuvent être garantis aux porteurs de la seule annexe 15bis : affiliation à une mutuelle, ouverture de comptes courants postaux et bancaires, retrait d'assignations ... et surtout, pour les enfants, qui sont souvent porteurs de telles annexes — étant donné l'existence du droit au regroupement familial —, l'impossibilité, pendant parfois plusieurs années, de s'inscrire dans un établissement scolaire.

Le droit à l'enseignement doit être garanti rapidement pour les enfants venus rejoindre leur famille en Belgique, suite au regroupement familial des familles d'étrangers. De même, on ne peut laisser planer un doute fort long sur l'existence ou non de l'application du droit au regroupement familial pour les étrangers qui en ont fait la demande.

C'est donc en modifiant la loi, dans le sens souhaité par l'arrêté royal précité, que les problèmes familiaux nés de la non-décision rapide du droit à être inscrit au registre des étrangers seront supprimés.

Si cette modification légale est acquise, il conviendra de modifier l'article 26 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 précité et l'annexe 15bis à cet arrêté dans le sens déterminé par la présente proposition de loi.

Il semble utile, par ailleurs, de fixer le délai d'enquête non pas à trois mois comme l'arrêté royal du 8 octobre 1981 le prévoyait, mais à six mois, compte tenu de la complexité que connaissent certaines demandes. Proposer 6 mois paraît également en heureuse harmonie avec d'autres législations similaires. Ainsi, l'article 45 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 prévoit-il l'inscription d'office des étrangers C.E., salariés ou non, après un délai d'enquête de 6 mois; l'article 49 du même arrêté prévoit lui aussi qu'après un délai de 6 mois, une non-réponse du ministre de la Justice, équivaut à une obligation des communes d'inscrire les étrangers C.E. qui arrivent en Belgique sur base du regroupement familial.

Concernant l'établissement des étrangers non-C.E., c'est-à-dire l'inscription au registre de la population, les articles 29 et 30 du même arrêté prévoient, eux aussi, l'inscription d'office six mois après la demande, même s'il n'y a pas eu de réponse minis-

geweest dat over die toestemming tot verblijf een beslissing genomen wordt en dat die slechts expliciet kan zijn. Het stond dus niet aan de Koning, belast met het uitvoeren van de wet, te bepalen dat deze toestemming en beslissing impliciet kunnen voortvloeien uit het verstrijken van een termijn.

De wet moet worden gewijzigd gezien de verstrekende gevolgen voor wie alleen in het bezit is van het door de gemeente uitgereikte attest (bijlage 15bis). Voor degenen die enkel de bijlage 15bis hebben, kunnen verscheidene elementaire diensten niet gewaarborgd worden : aansluiting bij een ziekenfonds, opening van een zichtrekening bij post of bank, het innen van postassignaties en, vooral voor de kinderen, die vaak houder zijn van een dergelijke bijlage — gezien het recht op gezinshereniging — de onmogelijkheid om, gedurende verscheidene jaren soms, zich in te schrijven in een onderwijsinstelling.

Het recht op onderwijs moet spoedig gewaarborgd worden voor kinderen die zich bij hun familie in België voegen in het raam van de gezinshereniging voor vreemdelingen. Tevens mag men niet te lang twijfel laten bestaan omtrent het al dan niet verlenen van het recht op gezinshereniging voor vreemdelingen die daarom gevraagd hebben.

Door een wetswijziging in de zin van voormeld koninklijk besluit zullen de familiale problemen worden opgelost die voortvloeien uit het uitblijven van een snelle beslissing over het recht op inschrijving in het vreemdelingenregister.

Na deze wetswijziging zullen artikel 26 van het voormeld koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en bijlage 15bis bij dat besluit gewijzigd dienen te worden in de zin van dit wetsvoorstel.

Het lijkt bovendien aangewezen de termijn voor onderzoek niet op drie maanden vast te stellen, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, maar op zes maanden, gezien de ingewikkeldheid van sommige aanvragen. Een termijn van zes maanden lijkt bovendien in overeenstemming te zijn met andere wetten op dit vlak. Artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt dat E.G.-vreemdelingen, onverschillig of zij in loondienst dan wel anders dan in loondienst werken, ambtshalve worden ingeschreven na een onderzoekstermijn van zes maanden. Ook artikel 49 van hetzelfde besluit bepaalt dat, wanneer de Minister van Justitie na het verstrijken van een termijn van zes maanden nog niet geantwoord heeft, de gemeenten verplicht zijn de E.G.-vreemdelingen die met het oog op gezinshereniging naar België komen, ambtshalve in te schrijven.

Wat betreft de vestiging van vreemdelingen van buiten de E.G., dat wil zeggen de inschrijving in het bevolkingsregister, voorzien de artikelen 29 en 30 van hetzelfde besluit eveneens in de automatische inschrijving zes maanden na de aanvraag, zelfs zonder

térielle. Après ce délai, la carte d'identité d'étranger doit être remise à l'étranger qui en a fait la demande.

H. SIMONS
M. VOGELS
L. ONKELINX

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 12, dernier alinéa, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est remplacé par ce qui suit :

« Si la demande est introduite par un étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, l'administration communale, avant d'y donner suite, en informe le ministre de la Justice ou son délégué. Dans l'attente de cette décision, il lui est délivré un document attestant que cette demande a été introduite et couvrant le séjour tant que le titre de séjour prévu à l'article 13, alinéa 1er, ne lui a pas été remis. En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué ou si, dans un délai de six mois aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, celle-ci remet à l'étranger le titre de séjour prévu à l'article 13, alinéa 1er. »

9 janvier 1992.

H. SIMONS
M. VOGELS
L. ONKELINX

antwoord van de minister. Na die termijn moet een identiteitskaart van vreemdeling afgegeven worden aan de vreemdelingen die deze hebben aangevraagd.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 12, laatste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vervangen door wat volgt :

« Wanneer de aanvraag ingediend wordt door een vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, brengt het gemeentebestuur, alvorens er gevolg aan te geven, de Minister van Justitie of zijn gemachtigde daarvan op de hoogte. In afwachting van die beslissing, wordt hem een document afgegeven waaruit blijkt dat die aanvraag werd ingediend en die het verblijf dekt zolang de verblijfsvergunning voorgeschreven in artikel 13, eerste lid, hem nog niet is verleend . Is de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde gunstig of wordt binnen een termijn van zes maanden geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan verleent dit bestuur aan de vreemdeling de verblijfsvergunning voorgeschreven in artikel 13, eerste lid. »

9 januari 1992.